

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

nen Anders Nilsson och Pigan Cecilia Jönssdotter:
Döde Madame Christina Johanna Böcker, rörd
af slag, Sillevrakaren Holm af Ålderdom och smin-
del, Skräddaren Wäslin af blodsförning, i Gösse-
barn af feber, och et Flickobarn af slag.

I Kronhus-Församlingen födde 3 barn: Döde
Majoren och Kåddaren af Kongl. Majest. Svärds-
Orden, Herr Herman Ditmer, af ålderdoms swag-
het, och 1 barn af slag.

Kundgörelser.

De förr omtalte Hemman, som sal. Convector
Sewala testamenterat till Cathedral-Scholan här-
städes, komma ej den 14 dennes, utan den 11 No-
vember, at försäljas till den mestbjudande.

Däremot kommer den 14 innewarande, under
offentligt utrop, et snauskepp af 74 swära läster,
liggande på strömmen här utan för Staden, med
tillhörigt Inventarium, altsamman i gode stånd.

Uter utbjudes till salu en öfvertåkt, och till alla
delar god resewagn, inrättad för 2 eller 4 personer,
och kan beses hos Hofflagare-Åldermannen Niclas
Wolm på Walgatan: den samme wet äfwen priset.

På Burgårds-ången äro i föreliden wecka 2 här-
skar förkomne, om hwilke man önskar at få någon
underrättelse.

En wagnshäst är till salu, om priset frågas Hö-
faren Sundholm.

Hos Herr Habicht finnes både talg och war: och
I Nürnbergiska boden allehanda liktiste-beslag.

Gotheborgska Magasinet.

Lördagen, den 11 October 1760.

Min Herre,

Härmed har jag den äran, at öfwerfända en lyck-
önskan, ledsagad med några kritiska anmärk-
ningar, som min Herre torde benåget inrycka i sit
Magasin. Författaren är Docens i Upsala, känd
af ättilliga snille-prof; korteligen, det är Herr
Magister D. Annerstedt, en af min Herres gamle
vänner, som wid sista Biskops-inwigningen lyck-
önskat Hr. D. och Biskop Lamberg. Hela sagne-strif-
ten består af lieret Hebreiska, och följande 4 stropher.

Med ädel drift til äran åla,
Är stora egenstapens lopp.
Så har en Lamberg stigit opp,
Och får i Biskops-stolen hwila.
Men hwila! Nej. Här är det fält,
Där stora hjertan drygast pröwas,
Där Riks och Kyrkans dygd skal öfwas,
At göra folk och samfund sält.

Ty träd då an Er wådjo-ban,
 Herr Biskop, tag den lön och Åra,
 Som Andans löften innebära!
 Och, som en Trones Höfvidsman*,
 Förjaga synd! och satan wike!
 Förbödm oårlighet och kif!
 War fäll! och sen odöblig blif,
 Af nit för Gud, för Stift och Rike!
 Från årans högd med misfund skåda
 En mängd af dåligt folks begär**,
 Som slåpas med en hop beswår,
 At lönskt hwarandra nederråda;

* Detta är i allas tycke förmycket sagt. Efter Bibliska tale sättet är ju Kristus vår salighets, och följageliggen Trons, Höfding och Höfvidsman. Paulus kallat Timotheus en god krigsman, men ej Höfvidsman: och Författaren gör wåre Evangeliske Biskopar oförwånt, om han wil smittra dem med namn af de troendes Husfudmän: Ty det är, at hålla dem för Påfwar. Korteligen, om Trons Höfvidsman skal änderteligen betyda en Andelig Hårtig, och Tro: Man, så förbehålles likwål det namnet med största billighet af alle Lärares Lärare. Desutan rimmar sig Höfvidsman, som det kan, med wådjo-ban.

** Jag wil ej fråga, hwilket det dåliga folket är, som slåpas ic. om det är i Gøtcheborg, Upsala eller annorstådes, ehuru man bör tro alle sökande swarare om godt än ondt. Historiska sanningen wil jag hwarken jaka eller beskrifa. Men hwad är det för en Påfseral-lära, at se med misfundsamhet på dem, som endast utmärta sig genom odygd, och hwarken genom sig hellswe, eller högre förefrist, åga minsta rättighet til dylik åtanke? Sjelfwa godheten kan icke bruka misfund emot sådana. Icke heller äro de en wårdig syn för Biskop Lamberg. An mindre kan han både förnedra dem, och misfunda sig öfwer dem tillika.

Det är en wårdig syn för er.
 Nu kan I le åt afunds rånker,
 Förnedra den, som nedrigt tänker,
 Och rädda dygd, som tryckes ner.

Det är för Edert ädelmod
 Den rätta plats och wårda stålning,
 I hwilken Gud är wedergålning,
 Och egen dygd Er äre-stod.
 Så klåd Er nu i helig prydnad!
 Er Biskops staf, på Arons sätt,
 Han grönske ståds i ädel rätt,
 Med Stiftets wål och glada lydna!

Sämte Herr Magister Annerstedt, har och Gøtcheborgska Nationen i Upsala wisat sig wid samma tillfälle, fast ingen här uppe wet, hwem Författaren til följande sågneskrift är.

Exoptatus ades nostris, Vir magne, Camenis,
 Dat plausus Phæbi, Te veniente, cohors.
 Exoptatus ades, nova gaudia pectora mulcent;
 Præsule Te, Gothici sunt rata vota foli.
 Te celebrem pietas, animi moderatio, constans
 Recti cura, fides, Relligioque tulit.
 Te Tua, dilectum Patriæ, facundia fecit,
 Multiplicis magnus comfit & artis honos.
 Te lætæ voces, Te carmina nostra sonabunt;
 In laudes ultro surget Apollo Tuas.
 Sacratam virtus meruit præclara tiaram,
 Concessum meruit Te sibi noster amor.

Nos Tibi collatos mitræ gaudemus honores,
 Exsultant certo dedita corda Patri.
 Accipe de celo, felici fidere, munus,
 Accipe cum Titulis grande laboris ontus.
 Te sancto Summum confirmet robore Numen,
 Nulla Tibi inceptum fors fera turbet iter.
 Quod metuas, non sit pelagus, blanda aura
 fecundet,
 Quam duce vectabis Relligione, ratem.
 Insurgant numquam tristes aquilone procellæ,
 Nec tempestatum tela trifulca micent.
 Sic Deus armatæ flectat pia vela carinæ,
 Ut vel tartaræ vis superetur aquæ.
 Quæ Tibi mandavit, tueatur summa Potestas,
 Muneris o! vindex gaudeat alta sui.
 Tu Tibi constabis. Cinget Te copia laudum,
 His major quamvis Ipse futurus eris.
 Spem meritis & magnanimo cape pectore di-
 gnam,
 Quam Tibi, fortunam pollicearis, habes.
 Calcabis tumidas fauces & colla furentum,
 Et sternes stygios calce premente canes.
 Atque Tuas tutatus oves, tutatus & agnos,
 Carnivori pelles ora proterva lupi.
 Ingenuas sapiens Ephorus curabis & artes,
 Et queat ut cuitus pulcior esse dabis.
 Tu quia Musarum non dedignabere cantus,
 Concordes Musæ tot Tua facta canent.
 I decus, i nostrum, Tibi devinctosque clien-
 tes
 Omine Divino protege, pasce, fove.

Quæ

Quæ genuit, crebros amplexus obvia pandit
 Vrbs Tibi, Te totum gestit & esse suum.
 Atque utinam, ingeminat, faustum subserviat
 ævum,
 Proroget & tanto commoda nostra Viro.

Skalebes har Philos. Candidaten, Herr Carl
 Christ. Rubbo lyckönskat sin Biskop, med hvilken
 han har den åran at råfna slägtkap, som af föl-
 jande utdrag kan slutas.

Communis causa est: movet hæc pia gaudia
 multis,

Communem plausus materiemque dabit.
 Ast mihi præ reliquis dedit hunc fors alma fa-
 vorem,

Quod Tibi sim propius sanguine junctus
 Ego.

Quodque Tua mitra nostræ nova gloria stirpi
 Surgit, & ut spero, certa columna mihi.

Om de latinske verserne kan jag ej synnerliger
 præ mig, mindre förefomma min Herres ombö-
 me; mea förblifwer med nöge, m. m.

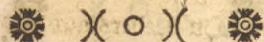
Höfata, den 29 Sept. 1760.

p. 11.

Swar.

Efter så många öfversända lyckönsningar, bö-
 jag ej underlåta, at lemna min Herre någon betaf-
 ning

Es 3

ning i samma mynt. Här utkom allenast en säg-
nefriskt, och denna skal, så mycket jag ser, wara
likasom rigtad emot den Annerstedtska. Jag vill
inrycka den samma hel och hållen.

Wårt Stift sin högste förman gråter,
Och i hans graf man lifsom ser
Och lägga all vår glädje ner.
När oss så mycket godt förlåter,
När Den vårt hjerta til sig drog,
När Den, som war vår hjälp och heber,
Har gått i tyfsta grafwen neder;
Då är vår ångslan billig nog.

Knapt hade wi af hopp en gnista,
Som kunde lindra detta slag.
Wi wille måstra Guds behag,
Och mindre af vår sålhet mista;
Men Herren ensam werket dref;
Wallin nu skulle arfwet taga,
Och Lamberg med sin styrka laga,
At sorgen mindre kånbar blef.

Wårt hjerta wet sig knapt at finna.
Wi worde Herrens wisa råd,
Och hate nu vårt öfwerdåd;
Hwad wi ha mist, wi återwinna;
Wår Lamberg, Kapt til stora wårk,
De gladsta pligter där i sätter,
At hindra alla oförrätter,
Och fria Kyrkan från fördärf.

Si

Så kom, Du Hedersman, at skåda,
Dock ej med misfund, dens begär,
Som lömsk och dåligt sinnad är.
Nej, detta wore sammwets wåda.
Et wärdigt göremål för Dig,
Är det, at lasters wra tåmja,
Och deras goda sak befrånja,
Som wandra jämt på dygdens stig.

Dit Ambets wigt begär den styrka,
Som wi med undran hos Dig se.
Hwad Himlen har Dig welat ge,
Det får han åter i sin Kyrka.
Här blir för Dig det rätta fält,
At stora egenkapet wisa.
Wår sak skal bli at Himlen prisa,
Som Dig på detta rummet stält.

G . .

Slutet om Spannemåls: priset.

Hwad skal jag nu swara mot det farliga infa-
stet, som göres i anledning af våra nyare bränne-
wäns-anstalter? Bli denna Förordningen så lång-
warig, som man förmodar, så sparas ju ansenlig
spannemål, åtminstone 200000 tunnor om året;
och då måtte ej allenast införslen af denna waran
förminskas, utan ock priset märkfeligen falla; ja,
kanske til 4 Dal. Silfwermynt.

Den sista påfölgden lemna jag så länge; men
ho wet, hwad som sparas afwen i sådes-bingen,
genom

S f 4

genom det Swenska brännewinets inFränkta bruk? Männe icke ölträden fyllas i våra tider des oftare? Ty menige man wil, i brist af Punch och Bischof, win och brännewin, the och caffe, hafwa et glas öl; och däruti påstås intet obilligt, om förfriskningen aflöper utan rus. Men i all händelse ser jag liten eller ingen besparing, utan tid och spannemåt mer och icke mindre spillas.

Swenska brännewinet är et mål för Patriotiska tungor, och har samma öde, som språket. Det Franska måtte för all del i werlden flyta öfwer; och wårt eget förringas. Det är sant, at bägge wårstorna äro genom samma höga förordning ifrån oss landförlorade: men hwarföre talas och skrifwes icke lika hårdt emot Franska inbrottet? Hwem wet icke, at brännwin supes än i dag, och at minsta delen är tillverkat i Sverige? Under namn af nederlag, lurendrågas på tapraste wiset, Kronan mistet tull, och Sverige raglar af utlånsta ruset. Men ser man et dylikt ord i våra Oeconomiska böcker? Jag undrar, om ingen Författare späder up Franska brännewinet med en sats af politiska droppar; i hwilken obekanta händelse jag hittills icke wet, hwad jag tänker; men påminner allenast, at det äro Herrar Handlande i Stapelstäderna, som hafwa förordet af Förbudet.

Jag undrar imedlertid, om ingen bok kanste utkommet, som gör Franska brännewinet mindre skadeligt, än det Swenska. Så gissas åtminstone på landet. Hwad skrifwa Herrar Medici?

Widare ropar man på wåre förfäders owana
wid

wid brännewin. Jag medgifwer, at för 200 år löps intet Swenskt, och min Farsfar smakade aldrig Franska wårstkor. Men stackare wi landmän! Snus, en 50 åra gammal wara i Sverige, är det enda öfwerflöd, som jämte öl och röktobak efterlåtes oss. Ty win töre wi ej anlita, då wi tänke på Noach och Lots efterdöme. Punch och Bischof regnar endast uti stora städer.

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 8 October.

London	- -	68½	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	64½	- -	M:sk R:mt.
Hamburg	- -	68	- -	M:sk R:mt.

Wexelcoursen här i Staden är märkwärdigt. En samn af gran kostar nu 10, furu och al 11, björk och bok 12, om icke 13 Dal. Silfwermynt. Ej mindre märkwärdigt är kanske det, at om 10 år nödgas Göteborg anlita Fin- och Wärmeland om brännse. Ty hwem ibland oss tänker at plantera? Desputan wil det sägas, at wår fattige wed skal än i dag utseppas både från Göteborg och Skåne. Därtillmed göra wisse af wåre Wexelborgare sig et
S f 5 nöge,

nöge, at slösa med någre samnar, som ännu kosta mindre här än i Holt- och England. Önskeligt, om slusverket wid Trollhättan blef imedlertid förbigt.

Ankomne äro Skepparne Anders Lundwall ifrån Amsterdam med mursten och tunneband, Christian Månsfon ifrån Leith med mursten, Nils Petersfon ifrån Amsterdam med tunneband och litet packhusgods, Helge Knape ifrån London med packhusgods, Joh. Fr. Iben ifrån Cagliari med salt, Olof Hök ifrån Newcastle med takpannor och mursten, Jonathan Gren ifrån Hull med mursten, William Ieslie ifrån Crosswyk med salt och brännvin, Roger Ballingall ifrån Montros med malt och mursten, Hendr. Ries ifrån Amsterdam med barlast, Carl Magnus Stolpe ifrån Crosswyk med salt, George Wills ifrån Middelburg med barlast, Swen Lundberg och Börge Lind ifrån St. Ubes med salt, David Erskin ifrån Erail med barlast, Hilde Harmens ifrån Amsterdam med barlast; Anders Norberg ifrån Crosswyk med salt och ättika, Jacob Westerberg ifrån Dundie med barlast, Thomas Webster ifrån Montros med malt, Jonas Christensfon ifrån Holstein med barlast, Johan Holm ifrån Poulgain med salt och litet vin, Joachim Wilcken ifrån Amsterdam med mursten, Peter Jfvarsson ifrån Nantes med salt och brännvin, Eric Hammar ifrån Cagliari med salt, och Johan Lund ifrån St. Ubes med dito.

Utgångne äro Skepparne Isac Gedda til Amsterdam med järn, Hans Lager och Arfwid Lidberg til Hull med järn och bräder.

Zela

Helsingör. Den 29 Septemb. afgingo Skepparne William Lambert ifrån Stockholm til Hull med järn, och William Kolbek ifrån Göteborg til Riga med sill. Den 30. Joachim Wiberg ifrån Stockholm til Livorno med beak, och Peter Dragström ifrån Stockholm til London med tjära. Den 1 Octob. Eric Hammar ifrån Cagliari tillbaka til Göteborg med salt, och Knut B. Volm ifrån Marstrand til Stockholm med sill. Den 2. Clas Silvester ifrån Göteborg til Stockholm med sill, Jacob Dahlström, Caspar J. Nohfert, Johan Hammarbek, Jonas Enland och Hans Lagerström ifrån Stockholm til Medelhafvet, Middelburg och London med tjära, Anders Pet. Myra, Jacob Zimmerholt, Lars Westerberg och Jan Jafson ifrån Stockholm til Dublin, Lissabon, Livorno och Hull med järn.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 2 til den 9 dennes födde 4 Gosse- och 3 Flickobarn: Wigde Järndragaren Hindric Jansfon och Pigan Kirstin Hansdoter, Stadsbetjenten Anders Williamsfon och Pigan Christina Hedenberg: Döde Klenfmeden Gudmund Winberg af matthet, Couphardie-Capitainen Wilhelm von Spieren, af lungrot, och 1 Flickobarn af slag.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn: Wigde Soldaten Jonas Flink och Pigan Brita Andersdotter: Döde 2 barn af koppor och maggsjuka.

Lärda

Lärda Småfäker.

Jungen lärer nefa, at ju Newton, såsom stor människa, fått aldeles tillräckeliga loford i den af Popen öfwer honom upfatta Gristkriften, hwilken min Herre i Magasinet N:o 39 meddelte det almåna. Och när man härtill lägger den Engelska strophen, som min Herre så lyckeligen gifwet på Latin, blir Newton ester min tanke ännu större. Så lyda orden på Engelska:

All nature and her laws lay hid in night.
God said, let Newton be, and all was light.

Det är, ester en wågad Svensk öfversättning:

Naturen syntes förr, som mörka natten svart;
Men klarna, lik et ljus, när Newton födder wart.

Eller:

När man naturen förr i mörker lindad fann;
Kom Newton, sade Gud, och mörkret strax för-
swann.

Jag får här, af gifwen anledning, anföra med hwad pragt en Newton skal wara begrafwen i Westminster Kyrka. Sjelfwe Grassstenen under hwilken han ligger, är af Sönaste marmor, och finnes ståld på utwaldaste rum i Kyrkan. På en piedestal

skal eller uphögd fot ligger en Sarcophagus eller sten-liffista, wid hwilkens främre del små gässar finnas bildade i full gestalt, med allahanda verktyg i deras händer, hwilka skola gifwa tillänna den dödas uppfinningar. En af desse wäger Solen och Planeterne i en wigstäl. På kistan ligger Newtons self i krops-storlek, och läner armbågarna på ärtilliga böcker. Bakom står en pyramid, uppå hwilken ibland annat föreställes et werldsklot, som lyser af många stjernor, hwilka skola utmärka den wåg, som 1681 års Comet taget, och hwars omlopp Newton med största skarpsinnighet utstakat. På selfwa klotet sitter Astronomien, såsom en Drottning för wetenskaperne, och gråter sin hjältes fall. Grasskriften är bekant, och skulle ej andra gången inryckas i Göth. Magasinet, om ej flera tryckesel inlypet. Denna editionen torde blifwa riktigare.

H. S. E.

ISAACUS NEWTONUS, Eques auratus,
Qui animi vi prope divina
Planetarum motus, Figuras,
Cometarum Semitas, Oceanique astus,
Sua Mathesi facem præferente,
Primus demonstravit:
Radium Lucis dissimilitudines,
Colorumque inde nascentium proprietates,
Quas nemo ante suspicatus erat,
Pervestigavit:
Naturæ, antiquiratis, S. Scripturæ
Sedulius, Sagax, Fidus interpres, ¶

Dei

Dei O. M. Majestatem philosophia aperuit.
Evangelii Simpliciter moribus expressit.

Sibi gratulentur mortales,
Tale tantumque extitisse
Humani generis Decus.

Nat. xxv. Dec. A. D. MDCLII. obiit Mart.
xx. MDCCXXVI.

Popes ofwan anförda stenstil finnes icke wara brukad. I detta samma Tempel hwilar äfwen den förträffelige Skalden Milton, under en oansenlig och honom öwärdig minneswärd, och har han föledes ej fört i grafwen med sig den prunkande ståt, hwarartil snillet gjort honom, mer än mycket, berättigad.

W . .

Småfater.

Kom, Clio, med din Guda-kraft,
Kom, Bacchus, fram med druswo-saft,
Kom alt hwad tankan kan uplifska!
Kom, strängespel och Herde-gnöl,
Kom, Caffé, Punch och Ängelskt Öl!
Jag wil; nej men, jag wil ej frifska.

Z . .

Kundgörelser.

Til frome köparens upmuntran, wil jag närmare beskrifska naturen af Swaliska Hemmanen, som genom Testamente tilfaller Cathedral-Scholan härstädes. Somliga af dessa Hemman äro renaste Grelse,

Grelse, nämligen: Stafshult, en sjerdedel, hwilken räntar 20 Dal. Backa, Öfregården, en sjerdedel, räntar 16 Dal. Lekwad, Pölagården, en sjerdedel, räntar 15 Dal. Lekwad, Öfslagården, en sjerdedel, räntar 20 Dal. 16 öre. Summa et Mantal, räntar 71 Dal. 16 öre Silfwermynt.

På de öfseige Grelsegårdarne hafwa Uboerne Statte-rättighet, nämligen på Attared, en sjerdedel, hwilken räntar 15 Dal. Gullberg, et halst hemman, räntar 20 Dal. Kulla, Östragården, fem ottondelar, räntar 24 Dal. Grefswared, et halst, räntar 25 Dal. 16 öre. Joutkäls Kulle, et halst, räntar 31 Dal. 16. Hattestad, et halst, räntar 31 Dal. 16 öre. Summa 2 och sju ottondels Hemman, ränta 147 Dal. 16 Silfwermynt.

Alla dessa Hemman äro belägna i Mark; undantag det första, som ligger i Kind, åt Halländske gränsen. Den 11 November kommer Auctionen på detta smågods ofelbart ac anställas på Gymnastii rummet.

Udelsförsta lotteriet blifwer nu til insätningen enahanda med Hospitalets härstädes. Det skal bestå af 5000 lotter, som lösas med 5000 Dal. Silfwermynt; och af 830 winster, som utgå 4375 i samma mynt. Alltså blir winsten för Bergverket 625 Dal. efter 12 och en half procent. Högste winsten är 1000 Dal. Silfwermynt, och däreft 2 på 1000 Dal. Kopparmynt, 8 dito på 100 och 14 på 50 Dal. Kopparmynt.

Det försäkras, at första Dragningen sker den 16 December, och de följande midt uti hwarje månad. De, som uti landsorterna ästunda lotter, kunna,

kunna, i breif af egne Commissionärer, correspon-
dera med Sterbhus-Kammereraren, Herr Jöran
Thomeus. Vinsterna kundgöras, och utfalla, li-
kasom här, oåffortade.

Et Tal, hållet på Lof- och Tackfägelse- eller Mib-
sommars-dagen uti Uddewalla Kyrka, af Stads-
Comministern, Herr Mag. Andr. Knapé, är ny-
ligen af Trycket utkommet.

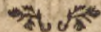
En Banco-Sedel, stor 100 Dal. Silfvermynt,
är den 7 dennes förlorad af en fattig dreng. Åga-
ren, som jag känner, lofvar 10 Daler i samma
mynt åt den, som kan, och wil, samma Sedel åter-
lemna. Det förstås, at ingen, som har Christe-
liga grundsatser, kan med fördel betjena sig af
syndet.

En liten Skrif- och Räkneästare åstundat til-
ständig condition, nögd i all händelse, at som be-
tjent hos någon Herre resa til Stockholm.

Hos Handelsmannen, Herr Christ. Ullman,
boende wid östra Hamnen, finnes ojämförligen godt
puber-socker, af två färgor, som nyligen inkommet.

Näste Måndag kommer en Comödia, kallad
Le Festin de Pierre, at spelas här i Staden uti
Artilleri-huset wid quarnberget. Denna härlighet
krönes med et Esterspel af Arlequin, som förestäl-
ler den nymodige Barberaren. Hwad något fö-
star och duger til, jämte hesswa tiden, wet ingen,
om icke Huswudmannen för bandet, som kallar sig
Seuerling.

Hos Herr Mittan, boende hos Snidkaren Ge-
bergqvist, och på Stockholms-Källaren, äro friska
bergostron för billigaste pris til köps.

Göteborgska Magasinet.

Lördagen, den 18 October 1760.

Väminnelser emot Författaren af Arti- keln om Spannemåls-priset.

Det är icke min affigt, at genomhålla, mindre
smigta, hela förenämnda affhandling: efter-
gårdens kommer likväl at granskas; och brännwi-
net aflöper här, som oftast, ej utan tråtor. Kor-
teligen, i dag ifråder jag mig en Jan Persson på
Berget; och håller alle des wederdelomån för Econo-
miske Rättare.

Författaren, som jag för ombyte wil kalla Herr
Landman, söker nog at förringa, om icke til in-
göra, den besparing af spannemål, som påshystas ge-
nom det förbudna brännwinet. Desutan utöser
han sin galla mot det Franska, och wil kanske göra
sig fördel af det Swenska. Utminstone röjer han
mycken böjelse för det sistnämnda.

Förlåt mig, Herr Landman, jag säger rent ut:
I saren wille; och eder wiskarelse leder sig från
wänne källor. En stark inbitning är den ena,

Et

och